

Studiul 6: Campioni ai rugăciunii

Sabat după-amiază, 02 mai

De memorat:

„Iubesc pe Domnul, căci El aude glasul meu, cererile mele.

Da, El Și-a plecat urechea spre mine, de aceea-L voi chema toată viața mea.”

Psalmii 116:1,2.

Imaginează-ți că vorbești foarte rar cu cel mai bun prieten al tău sau cu partenerul de viață! Foarte curând relația s-ar destrăma și ar apărea probleme. Tot la fel, rugăciunea este o parte esențială a unei relații strânse cu Dumnezeu. Este un obicei devoțional esențial, de care fiecare dintre noi are nevoie și pe care îl poate întări. Dacă nu ne rugăm des și constant, mai devreme sau mai târziu ne vom îndepărta de Domnul.

Din Biblie aflăm despre viața diverselor persoane care s-au rugat în diverse moduri. Putem face un pas în spate ca să observăm cum comuniunea lor cu Dumnezeu le-a influențat relația cu El, cum și pentru ce ne putem ruga și noi, precum și în ce fel rugăciunile lor au schimbat viața altora. Adevărul este că viața noastră de rugăciune are un impact nu doar asupra noastră, ci și asupra altora.

Asemenea studiului biblic, subiectul rugăciunii este și vast, și important și mult mai amplu decât ce putem noi analiza în doar două săptămâni. În această săptămână vom învăța câteva lecții din viața unor oameni din Biblie care s-au rugat și ne-au arătat cât de importantă este rugăciunea pentru o relație puternică cu Dumnezeu. Hai să învățăm din exemplul lor!

Credinciosul Daniel

Daniel este unul dintre marii eroi ai Bibliei. Cunoaștem primul episod relatat din viața lui (vezi Daniel 1): „Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului” (Daniel 1:8). Tot aici citim despre Daniel și cei trei prieteni ai săi că „Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele” (Daniel 1:17). Biblia spune despre Daniel că era înțelept (Daniel 1:20; 2:14,21,23,48), pentru că Duhul lui Dumnezeu era în el (Daniel 4:9,18; 5:14; 6:3) și pentru că era preaiubit în cer (Daniel 9:23; 10:11). Acestea sunt câteva caracteristici ale unui om care avea o legătură puternică și neclintită cu Dumnezeu.

În Daniel 2, când împăratul Nebucadnețar a emis un decret cu pedeapsa capitală pentru toți înțelepții din Babilon, Daniel a cerut îndurare de la Dumnezeu pentru taina visului împăratului (Daniel 2:18). Când Dumnezeu i-a descoperit visul, Daniel a început imediat să se roage.

1. Citește Daniel 2:20-23! De ce s-a rugat Daniel și ce putem învăța din această rugăciune?

Daniel 2:20-23

²⁰ Daniel a luat cuvântul și a zis: „Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! A Lui este înțelepciunea și puterea.

²¹ El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere, celor pricepuți!

²² El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina.

²³ Pe Tine, Dumnezeul părinților mei, Te slăvesc și Te laud că mi-ai dat înțelepciune și putere și mi-ai făcut cunoscut ce Ți-am cerut noi; căci ne-ai descoperit taina împăratului!”

Anii au trecut, unii împărați au căzut și s-au ridicat alții, dar Daniel a rămas sfetnic imperial și a fost descris ca fiind deosebit „pentru că în el era un duh înalt, și împăratul se gândea să-l pună peste toată împărăția” (Daniel 6:3). Daniel „era credincios și nu se găsea nicio greșală la el și niciun lucru rău” (Daniel 6:4). În ciuda geloziei aprige și a intrigilor malefice (Daniel 6:5-9) din partea colegilor săi, Daniel a rămas mereu statornic și neînfricat în viața lui de rugăciune.

2. Ce ne spune Daniel despre el, în 6:10,11?

Daniel 6:10,11

¹⁰ Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeuul lui, cum făcea și mai înainte.

¹¹ Atunci oamenii aceștia au dat năvală în casă și au găsit pe Daniel rugându-se și chemând pe Dumnezeuul lui.

Când s-a confruntat cu greutăți, Daniel s-a rugat. Chiar și atunci când viața lui era pusă în pericol, a fost consecvent și insistent în rugăciune (de trei ori pe zi, așa cum obișnuia), dar și previzibil (la fereastra sa deschisă, se ruga de trei ori pe zi cu fața spre Ierusalim). Rugăciunea lui era un act fizic (îngenunchea) și se concentra pe mulțumire și pe mijlocire.

În lumina unei astfel de relatări, cât de slabe sunt scuzele tale pentru a nu te ruga?

Poziția la rugăciune

Când ni se întâmplă ceva rău, cei mai mulți dintre noi sunăm un prieten apropiat ca să îi povestim. Când avem vești bune, căutăm pe cineva căruia să i le împărtășim. Putem face același lucru cu Dumnezeu. „Rugăciunea este deschiderea inimii noastre înaintea lui Dumnezeu ca înaintea unui prieten” (Ellen G. White, Calea către Hristos, p. 93). Rugăciunea nu doar menține legătura noastră cu Dumnezeu, ci și îi spune diavolului cui aparținem. Rugăciunea înălțată pe genunchi dimineța este ca o declarație fizică adresată puterilor întunericului că în ziua aceea Îl alegem pe Dumnezeu. Și nu doar atât. Dumnezeu trimite îngeri lângă noi atunci când ne rugăm și suntem întăriți și feriți de negrul dușman (Psalmul 91).

Actul fizic de a îngenunchea în semn de supunere exprimă o atitudine smerită. Este cumva altceva decât atunci când stăm pe un scaun sau întinși în pat în timp ce ne rugăm, deși ne putem ruga și în aceste poziții. Dar, când îngenunchem înaintea lui Dumnezeu, arătăm că suntem gata să Îi slujim din toată inima, iar cuvintele noastre exprimă că El este suveran și că noi suntem doar copiii creați de El.

3. Citește Daniel 6:10; Luca 22:41; Faptele apostolilor 7:60; 9:40; 20:36 și observă viața acelor persoane care au îngenuncheat atunci când s-au rugat!

Daniel 6:10

¹⁰ Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeul lui, cum făcea și mai înainte.

Luca 22:41

⁴¹ Apoi S-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră, a îngenuncheat și a început să Se roage,

Faptele apostolilor 7:60

⁶⁰ Apoi a îngenuncheat și a strigat cu glas tare: „Doamne, nu le ții în seamă păcatul acesta!” Și, după aceste vorbe, a adormit.

Faptele apostolilor 9:40

⁴⁰ Petru a scos pe toată lumea afară, a îngenuncheat și s-a rugat; apoi, s-a întors spre trup și a zis: „Tabita, scoală-te!” Ea a deschis ochii și, când a văzut pe Petru, a stat în capul oaselor.

Faptele apostolilor 20:36

³⁶ După ce a vorbit astfel, a îngenuncheat și s-a rugat împreună cu ei toți.

Rugăciunea în picioare era o practică obișnuită în vechime (2 Cronici 20:5,6,13; 1 Samuel 1:26; Iov 30:20; Marcu 11:25; Luca 18:11,13). Biblia oferă și exemple de oameni care s-au rugat așezați (2 Samuel 7:18, NTR, BTF). Alții s-au prosternat, s-au înclinat cu fața la pământ – o postură asociată mai rar cu rugăciunea și mai degrabă cu supunerea în fața unui superior (1 Regi 1:47; Marcu 14:35).

Care este poziția ta obișnuită la rugăciune? Biblia nu ne cere să adoptăm o anumită postură la rugăciune, dar pozițiile noastre contează, pentru că ele reflectă reverența, trăirea lăuntrică și dorința noastră de a ne preda lui Dumnezeu. Unii oameni nu pot îngenunchea, deci, în cele din urmă, starea inimii este cea care contează cel mai mult. Dacă poți îngenunchea, dar de obicei nu o faci, de ce nu încerci data viitoare să îngenunchezi când te rogi și să vezi cum îți influențează timpul petrecut cu Dumnezeu?

Biblia ne invită să ne rugăm „neîncetat” (1 Tesaloniceni 5:17), ceea ce presupune consecvență (Coloseni 4:2) și răbdare (Romani 12:12). Astăzi, când stai în picioare, când te așezi, când te întinzi sau când mergi, îndreaptă-ți gândurile către Dumnezeu și vorbește-I ca unui prieten! Începe chiar acum!

1 Tesaloniceni 5:17

¹⁷ Rugați-vă neîncetat.

Coloseni 4:2

² Stăruți în rugăciune, vegheați în ea cu mulțumiri.

Romani 12:12

¹² Bucurați-vă în nădejde. Fiți răbdători în necaz. Stăruți în rugăciune.

„Enoh a umblat”

4. Ce ni se spune în Geneza 5:22-24 despre Enoh?

Geneza 5:22-24

²² După nașterea lui Metusala, Enoh a umblat cu Dumnezeu trei sute de ani; și a născut fii și fiice.

²³ Toate zilele lui Enoh au fost trei sute șaiszeci și cinci de ani.

²⁴ Enoh a umblat cu Dumnezeu; apoi nu s-a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu.

Biblia nu ne oferă prea multe detalii despre viața lui Enoh, dar ne spune că a umblat cu Dumnezeu 300 de ani, până când Dumnezeu l-a luat la cer. Cât de frumos că viața unui om este definită de devotamentul constant față de Dumnezeu!

Enoh trebuie să fi fost un om care stăruia „în rugăciune” (Romani 12:12), apropiindu-se tot mai mult în credință de Dumnezeu prin experiențele sale zilnice. Starea lumii se înrăutățea în vremea în care trăia el, iar Enoh era ocupat să-L slujească pe Dumnezeu. Nu ar fi putut face acest lucru cu adevărat fără a rămâne în El.

„În mijlocul unei vieți de muncă activă, Enoh a menținut cu stăruință comuniunea sa cu Dumnezeu. Cu cât erau mai mari și mai presante activitățile lui, cu atât erau mai constante și mai fierbinți rugăciunile lui. [...] După ce rămânea un timp între oameni, lucrând în beneficiul lor prin sfat și exemplu, el se retrăgea, pentru a petrece un timp în singurătate, flămânzind și însetând după cunoașterea divină pe care numai Dumnezeu o poate da. Având o astfel de comuniune cu Dumnezeu, Enoh a ajuns să reflecte din ce în ce mai mult chipul divin. [...] Chiar cei nelegiuți priveau cu teamă manifestarea cerului pe chipul său” (Ellen G. White, Patriarhi și profeți, p. 86, 87).

Dumnezeu nu ne cere să trăim ca niște sihaștri sau călugări, atât de separați de lume încât să nu mai fim de folos pe pământ. La fel ca Enoh, putem fi productivi și conștienți de nevoile celor din jurul nostru,

dar numai dacă noi umblăm și vorbim cu El, având o relație puternică și trainică, Dumnezeu poate reflecta caracterul Său minunat prin noi.

Ne putem ruga oricând, oriunde. Nu există loc pe pământ în care Dumnezeu să nu ne vadă sau să nu ne audă (Psalmii 139:7-12); El întotdeauna aude strigătul inimii noastre, indiferent unde ne aflăm (Plângerile lui Ieremia 3:55-57).

Totuși, trebuie spus ceva și despre rugăciunea cu voce tare, nu doar despre cea în gând. Când ne rugăm în tăcere, putem fi distrași sau ajungem să nu ne ducem la bun sfârșit gândul ori propoziția, fiindu-ne mai greu să rămânem concentrați. Dar, atunci când ne rugăm cu voce tare, fie în șoaptă, fie pe tonul nostru obișnuit, ne amintim că Dumnezeu este real, că ne ascultă și că avem ceva anume să-I spunem.

În timpul activităților tale de astăzi, unde sau cum vei șopti o rugăciune în părtășie cu Domnul Isus?

Moise, un lider evlavios

Deși Enoh a avut în mod clar o relație foarte apropiată cu Dumnezeu, mai multe cunoaștem despre relația lui Moise cu Dumnezeu și putem chiar citi numeroase relatări ale conversațiilor dintre ei. Pe măsură ce îl însoțim pe Moise prin sușurile și coborâșurile vieții, observăm din nou și din nou că cel mai important lucru din viața lui și secretul succesului său ca lider evlavios a fost comunicarea sa constantă și relația profundă și statornică cu Dumnezeu.

5. Care este conținutul și tonul conversației dintre Moise și Domnul din Exodul 33:15-23?

Exodul 33:15-23

¹⁵ Moise i-a zis: „Dacă nu mergi Tu însuși cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici.

¹⁶ Cum se va ști că am căpătat trecere înaintea Ta, eu și poporul Tău? Oare nu când vei merge Tu cu noi și când prin aceasta vom fi deosebiți, eu și poporul Tău, de toate popoarele de pe fața pământului?”

¹⁷ Domnul a zis lui Moise: „Voi face și ceea ce-Mi ceri acum, căci ai căpătat trecere înaintea Mea și te cunosc pe nume!”

¹⁸ Moise a zis: „Arată-mi slava Ta!”

¹⁹ Domnul a răspuns: „Voi face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Mea și voi chema Numele Domnului înaintea ta; Eu Mă îndur de cine vreau să Mă îndur și am milă de cine vreau să am milă!”

²⁰ Domnul a zis: „Fața nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate omul să Mă vadă și să trăiască!”

²¹ Domnul a zis: „Iată un loc lângă Mine; vei sta pe stâncă.

²² Și când va trece slava Mea, te voi pune în crăpătura stâncii și te voi acoperi cu mâna Mea, până voi trece.

²³ Iar când Îmi voi trage mâna la o parte de la tine, Mă vei vedea pe dinapoi; dar fața Mea nu se poate vedea.”

Imaginează-ți cum ar fi să vorbești cu Dumnezeu și să-I auzi vocea atât de clar! Este incredibil că israeliții nu au căutat ei înșiși o

astfel de comuniune cu Dumnezeu, ci l-au rugat pe Moise să le vorbească în numele lui Dumnezeu (Exodul 20:18-21). Dar Dumnezeu Îl pregătise pe Moise pentru acest lucru, începând cu interacțiunea lor de la rugul aprins, chiar pe același munte. Deși citim și despre alte rugăciuni personale ale lui Moise, vedem că el este aproape mereu în prezența lui Dumnezeu, cerând călăuzire și mijlocind pentru poporul pe care îl conduce.

6. În două ocazii, Moise mijlocește pentru membrii familiei sale. Care a fost contextul acestor mijlociri și ce s-ar fi întâmplat dacă nu ar fi intervenit pentru a remedia acea ruptură?

Exodul 32:1-14

¹ Poporul, văzând că Moise zăbovește să se coboare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aaron și i-a zis: „Haide! fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a făcut.”

² Aaron le-a răspuns: „Scoateți cerceii de aur din urechile nevestelor, fiilor și fiicelor voastre, și aduceți-i la mine.”

³ Și toți și-au scos cerceii de aur din urechi și i-au adus lui Aaron.

⁴ El i-a luat din mâinile lor, a bătut aurul cu dalta și a făcut un vițel turnat. Și ei au zis: „Israele! iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului.”

⁵ Când a văzut Aaron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui și a strigat: „Mâine va fi o sărbătoare în cinstea Domnului!”

⁶ A doua zi, s-au sculat dis-de-dimineasă și au adus arderi de tot și jertfe de mulțumire. Poporul a șezut de a mâncat și a băut; apoi s-au sculat să joace.

⁷ Domnul a zis lui Moise: „Scoală și coboară-te; căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-a stricat.

⁸ Foarte curând s-au abătut de la calea pe care le-o poruncisem Eu; și-au făcut un vițel turnat, s-au închinat până la pământ înaintea lui, i-au adus jertfe și au zis: „Israele, iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului!”

⁹ Domnul a zis lui Moise: „Văd că poporul acesta este un popor încăpățânat.

¹⁰ Acum, lasă-Mă; mânia Mea are să se aprindă împotriva lor: și-i voi mistui; dar pe tine te voi face strămoșul unui neam mare.”

¹¹ Moise s-a rugat Domnului Dumnezeuului său și a zis: „Pentru ce să se aprindă, Doamne, mânia Ta împotriva poporului Tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului cu mare putere și cu mână tare?”

¹² Pentru ce să zică egiptenii: „Spre nenorocirea lor i-a scos, ca să-i omoare prin munți și ca să-i șteargă de pe fața pământului”? Întoarce-Te din iuțeaia mâniei Tale și lasă-Te de răul acesta pe care vrei să-l faci poporului Tău.

¹³ Adu-Ți aminte de Avraam, de Isaac și de Israel, robii Tăi, cărora le-ai spus, jurându-Te pe Tine însuși: „Voi înmulți sămânța voastră ca stelele cerului, voi da urmașilor voștri toată țara aceasta, de care am vorbit, și ei o vor stăpâni în veac.”

¹⁴ Și Domnul S-a lăsat de răul pe care spusese că vrea să-l facă poporului Său.

Exodul 32:31-34

³¹ Moise s-a întors la Domnul și a zis: „Ah! poporul acesta a făcut un păcat foarte mare! Și-au făcut un dumnezeu de aur.

³² Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, atunci, șterge-mă din cartea Ta, pe care ai scris-o!”

³³ Domnul a zis lui Moise: „Pe cel ce a păcătuit împotriva Mea, pe acela îl voi șterge din cartea Mea.

³⁴ Du-te, dar, și du poporul unde ți-am spus. Iată, Îngerul Meu va merge înaintea ta, dar în ziua răzbunării Mele, îi voi pedepsi pentru păcatul lor!”

Deuteronomul 9:20

²⁰ Domnul, de asemenea, era foarte mâniat și pe Aaron, așa încât voia să-l piardă, și eu m-am rugat atunci și pentru el.

Numeri 12:13

¹³ Moise a strigat către Domnul, zicând: „Dumnezeule, Te rog, vindecă-o!”

Ceea ce este cu adevărat uimitor în situația cu Maria este că Moise fusese cel care a avut parte de un tratament nedrept și de invidie din partea ei. Ar fi putut foarte ușor să nu intervină și să-L lase pe

Dumnezeu să-i pedepsească pe Maria și pe Aaron, așa cum meritau. Însă el a fost gata să ierte și să mijlocească pentru vindecarea surorii sale. Ce elocventă oglindire a harului iertător al lui Dumnezeu față de păcătoși putem vedea aici în acțiunile lui Moise!

Cum poți învăța să faci ceea ce ți se spune în Matei 5:44 și Coloseni 3:13? De ce este important să acționezi așa?

Matei 5:44

⁴⁴ Dar Eu vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc

Coloseni 3:13

¹³ Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi.

Moise mijlocește pentru popor

7. Ce ne învață Exodul 32:31,32 despre Moise și despre rugăciune?

Exodul 32:31,32

³¹ Moise s-a întors la Domnul și a zis: „Ah! poporul acesta a făcut un păcat foarte mare! Și-au făcut un dumnezeu de aur.

³² Iartă-le acum păcatul! Dacă nu, atunci, șterge-mă din cartea Ta, pe care ai scris-o!”

Moise a mijlocit cu îndrăzneală pentru poporul lui Dumnezeu în repetate rânduri. A apelat la Dumnezeu când poporul era însetat (Exodul 15:25; 17:2-6), când era flămând (Numeri 11:21,22) și în momente de disperare profundă (Numeri 11:11-15). Când israeliții au construit vițelul de aur, Moise și-a amintit: „Căci mă îngrozisem la vederea mâniei și urgiei de care era cuprins Domnul împotriva voastră, până acolo încât voia să vă nimicească. Dar Domnul m-a ascultat și de data aceasta” (Deuteronomul 9:19). Apoi, după episodul cu iscoadele, Moise declară: „M-am aruncat cu fața la pământ înaintea Domnului: patruzeci de zile și patruzeci de nopți m-am aruncat cu fața la pământ, pentru că Domnul spusese că vrea să vă nimicească” (Deuteronomul 9:25). Iar când Levi a fost pus deoparte dintre seminiții pentru a sluji în sanctuar, Moise consemnează: „Eu am rămas pe munte, ca și mai înainte, patruzeci de zile și patruzeci de nopți. Domnul m-a ascultat și de data aceasta; Domnul n-a voit să vă nimicească” (Deuteronomul 10:10). Dumnezeu a ascultat rugăciunile lui Moise.

Putem învăța multe din viața lui Moise:

- **Moise a avut o dragoste profundă pentru Dumnezeu și o imagine clară asupra caracterului Său.** Dumnezeu S-a descris astfel în fața lui Moise, în Exodul 34:6 – „Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credinciosie.”

- **Moise a fost atât curajos, cât și credincios, punându-și încrederea în Dumnezeu prin toate suferințele și coborârile călătoriei istovitoare spre țara promisă. Deși a avut parte de greutate, la fel ca noi toți, Moise s-a încrezut în puterea, prezența și călăuzirea lui Dumnezeu în propria lui viață (Exodul 33:13).**

- **Moise l-a reamintit lui Dumnezeu de legământul Său (Exodul 32:13), a revendicat promisiunile făcute de Dumnezeu în beneficiul poporului Său (Deuteronomul 7:8) și și-a amintit cum i-a condus Dumnezeu în trecut (Deuteronomul 8:2).**

- **Moise a acceptat răspunsurile lui Dumnezeu la rugăciunile lui, indiferent dacă erau afirmative sau negative. Faptul că avem o relație apropiată cu Dumnezeu nu înseamnă neapărat că vom primi tot ce ne dorim (Deuteronomul 3:23-29), dar tot ar trebui să ne rugăm stăruitor (Luca 18:1-8).**

Cine are nevoie acum de rugăciunile tale de mijlocire? Ce te împiedică să te rogi chiar acum?

Un gând de încheiere

„Inima Sa iubitoare este mișcată de necazurile noastre și ne ascultă când Îi vorbim despre ele. Să aducem la El orice dificultate cu care ne confruntăm! Nimic nu este prea greu pentru El, deoarece El ține lumile și guvernează toate activitățile universului. Nimic din ceea ce are o oarecare legătură cu pacea noastră nu este atât de neînsemnat încât să nu fie luat în considerare de El. Nu există în experiența noastră niciun capitol atât de întunecat încât El să nu-L poată citi și nici încurcături atât de mari încât El să nu le poată rezolva. Nicio nenorocire nu se poate abate asupra celui mai neînsemnat dintre copiii Săi, nicio îngrijorare nu-i poate chinui sufletul, [...] fără ca El să nu manifeste un viu interes pentru toate acestea” (Ellen G. White, *Calea către Hristos*, p. 99, 100).

De reținut: Când citim despre uriașii rugăciunii din Biblie, putem ajunge ușor să credem că noi nu putem avea o relație atât de apropiată cu Dumnezeu sau că noi nu putem fi la fel de devotați. Dar putem. La fel ca Daniel, putem fi statornici și credincioși, plecându-ne pe genunchi în fiecare zi, în ciuda opoziției. La fel ca Enoh, putem alege să umblăm și să vorbim cu Dumnezeu, întorcându-ne spre El înainte de a ne face lucrarea la care ne-a chemat. La fel ca Moise, îi putem conduce pe cei din cercul nostru de influență, mijlocind pentru familiile noastre și pentru cei din comunitățile noastre, atunci când alegem să rămânem sub ocrotirea Celui Atotputernic, Conducătorul și Prietenul nostru.

Zilnic: 2 Cronici 8 – 14; Ellen G. White, *Dietă și hrană, cap. 13*, „Un sfat întemeiat pe îndrumări divine” – „Învățați-i să aibă oroare...”

1. Ce a făcut Solomon cu lemnul mirositor adus de slujitorii lui Hiram?
2. Ce a părăsit Israelul când Roboam s-a întărit?
3. Despre cine se spune că era „tânăr și fricos”?
4. Conform rugăciunii lui Asa, împotriva cui trebuia să nu iasă biruitor omul?

5. **De ce e important ca mama, când alăptează, să aibă o stare mintală fericită, controlându-și spiritul în mod desăvârșit?**